

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Registrační číslo CZ.1.07/1.4.00/21.1257

I/2 Inovace a zkvalitnění výuky směřující k rozvoji čtenářské a informační gramotnosti	VY_12_INOVACE_13
Název vzdělávacího materiálu	O nezbedných kůzlátkách
Jméno autora	Mgr. Romana Niebauerová
Anotace	Hodina čtení ve druhém ročníku s využitím dramatizace
Očekávaný výstup vzhledem k RVP	Volná reprodukce přečteného textu Dramatizace Pojmy : divadelní představení, herec, režisér, jeviště, divák
Rozvíjené klíčové kompetence	Kompetence komunikativní - naslouchá promluvám druhých lidí - rozumí textu
Průřezové téma	Osobnostní a sociální výchova - umění a kultura - umění jako prostředek komunikace a osvojování si světa
Časový harmonogram	Jedna vyučovací hodina
Použitá literatura a zdroje	Lidová pohádka O nezbedných kůzlátkách (http://cs.detske-hry.com/o-nezbednych-kuzlatkach-11721.htm)
Pomůcky a prostředky	Knihy: B. Němcová – Pohádky K.J. Erben – Pohádky J. Drda – České pohádky Masky k dramatizaci

Úkol - plynulé čtení
- dramaturgie příběhu

Seznámení s pojmem „lidová pohádka“, ukázka knihy

Plynulé čtení pohádky „O nezbedných kůzlátkách“

Společná beseda o příběhu, hodnocení chování kůzlat,
poučení

Dramaturgie s využitím předem vyrobených papírových
masek (koza, vlk, kůzlátka)

O nezbedných kůzlátkách

U lesa stála chaloupka a v ní žila koza s kůzlátky. Jednoho dne se koza vypravila na trh do města. I přikazovala kůzlátům: „Buďte hodná a nikomu neotvírejte vrátka.

Koza už byla daleko od domova, když tu náhle, kde se vzal, tu se vzal, u chaloupky stojí vlk.

Hrubou tlapkou zabušil na vrátka a drsným hlasem zvolal:

„Kůzlátka, děťátka, otvírejte vrátka. To jsem já, vaše maminka!”

Kůzlátka se přestala prát o lupení, protože hned poznala vlka.

„Neotevřeme ti, jsi vlk, ne naše maminka. Naše maminka má jiný hlásek.” Vlk poznal, že malá kůzlátka jen tak neoklame, a rozběhl se ke kováři:

„Kováři, kováři, ukovej mi jemný hlásek, nebo tě sežeru!” Kovář se vlka bál, a tak mu hlásek ukoval. A už vlk peláší k chaloupce a jemným hláskem volá:

„Kůzlátka, děťátka, otvírejte vrátka! To jsem já, vaše maminka!”

Kůzlátka ale byla opatrná a vrátka neotevřela. „Jsi-li naše maminka, budeš mít bílou tlapku. Ukaž nám ji!”

Vlk se hned pustil za mlynářem:

„Mlynáři, mlynáři, pomoučeni mně tlapky, nebo tě sežeru!” Mlynář se vlka bál, a tak mu nejlepší moukou tlapky nabílil. Za chvíli vlk opět klepe na vrátka:

„Kůzlátka, děťátka, otvírejte vrátka! To jsem já, vaše maminka.”

Kůzlátka si dodala odvahy a přistoupila blíže k okénku. A co nevidí! Za oknem stojí vlk! Kůzlátka rychle zavřela okenice a pevně zamkla vrátka. Vlk, zcela zsilný, poznal, že prohrál. Zlostně zavrčel, stáhl ocas a běžel zpátky k lesu.

Brzy se vrátila stará koza domů. Kůzlátka se ještě celá třásla strachy a všechno mamince vyprávěla. Ta byla na své hodné a šikovné děti pyšná! A vlk? Ten už se u chaloupky nikdy neukázal.

